

refundere efter de almindelige Regler i §§ 7 og 9 i Loven af 1891. 7) I Bestemmelsen i Loven af 1891, at Statskassen tilskyder Halvdelen af Kommunernes Udgifter ved Alderdomsunderstøttelsen, *dog ikke udover 2 Mill. Kroner aarlig*, udgaar denne sidste Begrænsning. 8) Den Alderdomsunderstøttelse, en Person har oppebaaret, kan af vedkommende Kommune fordres erstattet, saavel af ham selv i levende Live som i hans Dødsbo, naar det oplyses, at paagældende i den af ham fremsatte Begæring om Alderdomsunderstøttelse har meddelt væsentlig urigtige Oplysninger om sine Indtægter eller sin Formue.

Lovforslaget, som det var forelagt, var overensstemmende med et i Folketinget i 1900-01 vedtaget Forslag. I Lovforslaget fandtes ikke Punkterne 4, 5, 7 og 8; 4, 5 og 8 bleve indsatte i Landstinget, 7 i Folketinget. Lovforslagets Bestemmelser angaaende de under 1, 2, 3 og 6 omhandlede Forhold undergik nogen Forandring i Landstinget. Den væsentligste Forandring var den, at en Bestemmelse i Lovforslaget, hvorefter det Tidsrum, i hvilket den Paagældende skal have holdt sig fri for Fattigvæsenet, skulde nedsættes fra 10 til 5 Aar, udstemtes. Under Behandlingen i Folketinget blev Bestemmelsen om de 5 Aar genindsat, ligesom Folketinget ændrede Bestemmelsen under Punkt 5 saaledes, at ikke blot Indtægter, som vedkommende har indtil et Beløb af 100 Kr. gennem Livrente, Legat, Pension eller lignende, skulde kunne lades ude af Betragtning ved Bedømmelsen af vedkommendes Trang, men ogsaa Indtægter, som haves „ad anden Vej, herunder ogsaa gennem personligt Arbejde.“ Landstinget fastholdt imidlertid sit tidligere Standpunkt i begge Henseender. Ved eneste Behandling i Folketinget forelaa et af Philipsen m. fl. stillet Ændringsforslag om at føre Lovforslaget tilbage til Folketingets Affattelse paa de nævnte to Punkter, men Ændringsforslaget toges tilbage, hvorefter Folketinget — enstemmig med 80 St. — vedtog Lovforslaget i Landstingets Affattelse.

23. Lov om Vederlag for Kontorudgifter til Embederne som Borgmester og Auktionsdirektør i Odense, Randers og Aarhus. (Indenrigsministeren.)

[A. Sp. 1923. — C. Sp. 43, 65.]

Fremsat i *Folketinget* ^{11/10} (F. Sp. 114). 1. Beh. ^{28/10} (F. Sp. 813). Henvist til Udvalg paa 9 Medl. (S. Sørensen